

FOLK

Vik folkredaktör: Wilhelm Blixt 08-619 24 48, folk@dagen.se

Snedsteg klipptes bort

■ "Jag knäböjde inför kungen", sa Carola skämtsamt till Aftonbladet efter sin halffadäs under firandet av kronprinsessan Victoria på Öland. SVT klippte bort händelsen innan det nådde teveapparaterna.

Skopproblem.

Countrydrottningen Gillian Welch spelar på Chinateatern

■ Den 1 augusti spelar amerikanska countrydrottningen Gillian Welch på Chinateatern i Stockholm. Det är första gången någonsin hon spelar på svensk mark.

Till vardags håller hon hus i den kristna skivindustrins hög-

kvarter Nashville, men har profilerat sig i mer alternativa kretsar. Hon har spelat med artister som Emmylou Harris, Alison Krauss och Ryan Adams. Under Sverigespelningen kommer hon att uppträda med eget material tillsammans med gitarristen David

Rawlings. Musiken kan bäst beskrivas som en blandning mellan The Carter Family korsat med långsam bluegrass, fast i modern tappning.

Gillian Welch medverkade också på soundtracket till filmen "Oh brother where art thou".

Passionen för Jesusrock

"Vi upplever så starkt att det är Gud som har gett oss det här uppdraget..."

KRAMFORS. De satsade stort och bråkade med brandmyndigheten om att de bara fick ta in 2 500 personer i lokalen. Sen kom det bara ett par hundra.

Sex år senare drivs Jesusrock fortfarande för full maskin och med fantastiskt gott rykte men publiken tycks utebli.

Fast spelar det någon roll?

– Drivkraften är vad vi ser Gud göra genom festivalen och drömmarna framåt, säger David Tosteberg.

Arrangörerna av Jesusrock. Filip Åkesson, David Tosteberg, Linus Ottosson.

FOTO: PRIVAT

Det kan tyckas märkligt, men det är faktiskt inte artisterna man som journalist är mest intresserad av när man besöker den sjätte upplagan av musikfestivalen Jesusrock. Det är festivalens styrelse. Inte för att de är några extravaganta, utagerande människor som omger sig med någon slags mystik man vill ha tag i, tvärtom. Utan för att de är några jordnära typer som trots förlust efter förlust rent ekonomiskt sliter på med sin vision om en plats där människor kan samlas kring Jesus i Norrland.

– Vi tror på sju svåra år som följs av sju feta, säger David Tosteberg.

Han är präst i Gudmundrås församling och har suttit med i festivalens styrelse sedan starten 2001.

NU SKA MAN PÅ INGET vis måla upp åren som ligger bakom som bara svåra för festivalen som är förlagd till sporthallen utanför Kramfors.

Jesusrock har från starten gjort sig känt som ett litet, men naggande gott, event med god stämning, stark uppställning av band, många internationella gäster och massor av möjligheter för unga människor att möta Gud och varandra. Men i stor utsträckning har publiktillströmningen uteblivit och det är först i år, när den sjätte festivalen går av stapeln, som den ideella förening som driver arrangemanget har haft möjlighet att betala av alla de skulder som man dragit på sig under tidigare års förluster.

Det är lätt att som utomstående ställa

sig frågan om det inte är dags att ge upp.

Är verkligen Kramfors platsen för ett arrangemang av den här typen?

– Det är inte vi som har rätt att lägga ner, säger Linus Ottosson.

HAN VAR 17 ÅR NÄR festivalen drog igång. Någon i hans ungdomsgrupp frågade om han, som nyinflyttad Kramforsbo, var intresserad av att engagera sig i en ny musiksatsning.

Det var han. Nu är han en av dem som lägger nästan motsvarande en halvtidstjänst av sin fritid på festivalen och han ser själv lite förbryllad ut vid frågan på hur det har gått till. Någonstans började passionen för festivalen och den har bara växt sig starkare. Och att lägga ner är det alltså inte att tala om.

Han får medhåll av David Tosteberg.

– Vi upplever så starkt att det är Gud som har gett oss det här uppdraget och då är det också han som får säga till när det är nog.

VISIONEN FÖR JESUSROCK är tydlig. Man vill skapa en mötesplats för kristna och ickekristna att mötas, och bland publiken syns både tillresta frikyrko-ungdomar och tonåringar från Kramfors som dras dit av musiken och något stort som händer.

Publiken är minst sagt blandad och festivalens styrelse vill gärna dra dit ännu mera människor från trakterna runt omkring.

– Vi vill att Jesusrock ska ta plats på den sekulära mentala kartan, säger David Tosteberg.

Det är en musikfestival de gör. Alla banden har en kristen tro och i många lägen är det musiken i sig som är det som får tala. De senaste åren har man också börjat med seminarier och kringaktiviteter men det är fortfarande musiken som tydligt är huvudattraktionen. Filip Åkesson bokar artisterna sedan förra året och han är nöjd med årets uppställning av band.

– Vi försöker att täcka så många genrer som möjligt och vi har lyckats med stor bredd på en liten bandbudget. Visionen är förstas att få hit ett riktigt stort band och att ha en helt full sporthall.

För visst visionerar och planerar Jesusrock för en större publik tillströmning. Även om de ekonomiska svårigheterna är övervunna med hjälp av samarbetspartner och sponsorer så drömmer givetvis föreningen om att nå ut till så många som möjligt. Man tittar på nya marknadsföringsmöjligheter och PR-turnéer. För redan nu är det bestämt att det blir festival 2008. Linus och Filip kastar ur sig bandnamn de drömmer om och kontakter de redan börjat ta tag i.

– Det är först nu vi har läget så pass under kontroll att vi redan under pågående festival kan fundera över förändringar och nyheter till nästa år, säger David.

JOSEFINE ARENIUS
redaktionen@dagen.se
08-619 24 00

FOTO: CECILIA EDHOLM

Sarah Kelly.

I RAMPLJUSET. Since October är en av festivalens höjdpunkter

Festivalen känns

Jesusrock är platsen för artister att möta sina lyssnare. Om man tänker bort att stora scenen är en sport-hall med förstklassigt ljud och ljus och en jättescen så känns faktiskt hela festivalen lite som en klubb-spelning utspridd på tre dagar.

Bland artisterna märks Micke Eklöv som blandar stå upp med poesi och musik och allvar med humor och lyckas få hela kompotten att landa i Guds kärlek.

Amarillo Star levererar en finstämd avslutning på festivalens första dag och Praise Unit en svettig svängig danssamma på fredagsnatten.

När Belle spelar saknas bara ljusen och kuddarna framme vid scenen och vid den mindre scenen ute i tältet blan-

Fakta: Sjätte året för Jesusrock i Kramfors

- ▶ Jesusrock går av stapeln på Latberget utanför Kramfors i juli varje år.
- ▶ **Start:** 2001.
- ▶ **Arrangör:** Föreningen JesusRock (sju i styrelsen, runt femtio medlemmar).

- ▶ **Artister genom åren i urval:** LaRue, AllStar United, Luna Halo, Kevin Max, Bob K, Blue Eyes Soul, Everyday Sunday, Crimson Moonlight, Belle, Andreas Viberg.

- ▶ **Artister i år i urval:** Sarah Kelly, Mainstreet of Sweden, Joakim Arenius & Praise Unit, Since October, Micke Eklöv, Amarillo Star.
- Mer info: www.jesusrock.nu

7 Vi tror på sju svåra år som följs av sju feta, säger David Tosteberg arrangerar av Jesusrock.

Ernst Kirschsteiger byter sida

■ Ernst Kirschsteiger gör som den andre SVT-profilen Peter Jihde och går till konkurrenten TV4, enligt tidningen Resumé.

Det populära SVT-programmet Sommartorpet har lockat miljontals tittare

flera somrar i rad med den händige Kirschsteiger som programledare. Den 1 september börjar han sin tjänst på TV4 där han kommer fortsätta att leda inrednings- och livsstilsprogram.

Ernst lämnar SVT.

växer starkare

och bandet får fart på publiken med svängig rock.

FOTO: CELI OTTOSSON

som en lång klubbspelning

das Scarlet Drops svensk-maltesiska melodiska metal med Terese Fredenwalls personliga och mer finstämda sång.

En av festivalens höjdpunkter blir Since October som lyckas få sådan fart på publiken att de, trots att de inte är så många, lyckas pressa sönder kravallstaketet och skicka tre personer farandes framstupa under scenen. Ingen skadad dock, bara gott om lyckliga konsertbesökare.

Festivalen har i år också ett andhål i en lovsångsgudstjänst varje kväll och hela arrangemanget avslutas med gudstjänst och nattvard på söndagen.

Fokus är tydligt från arrangörerna i Kramfors och ar-

tisterna hänger mer än gärna på i visionen att göra Jesus känd.

Frågan kvarstår dock om när publiken ska upptäcka denna pärla. För de som är där, tycks verkligen ha funnit vad de söker.

– Det är en liten intim festival med skön stämning och det är avslappnat, säger Elin Lindström som besökt festivalen fem år. I år var det inte så många artister jag ville se men jag åkte hit ändå.

Något är det uppenbarligen som drar och för besökarna är det inte svårt att förstå vad. Nu återstår bara för resten av Sverige att upptäcka detsamma.

JOSEFINE ARENIUS

Spalten ONSDAG

Nya böcker

Michael Onfray: "Kraften att leva" (Nya Doxa). Den franske filosofen Michael Onfray skrev för några år sedan "Handbok för ateister". Här är uppföljaren. En bok för hängivna ateister eller för dem som vill studera ateistiskt tänkande och argument för en hedonistisk syn på livet.

Brendan Powell Smith: "De tio budorden" (Marcus förlag). Med Legofigurer som tema illustrerar den udda amerikanske konstnären Brendan Powell Smith de bibliska berättelserna om Israels fångenskap i

Egypten, deras uttåg och tiden i öknen. Boken innehåller egentligen bara två saker, utvalda bibelcitater och illustrerande bilder i Lego. Det skulle vara intressant att veta vem som skrivit inledningsorden om att vi alla behöver gå iväg med Gud ibland – förlaget eller författaren? På sin hemsida kallar sig författaren Brendan Powell Smith för pastor, men förklarar att det är hans eget påhitt. Det är över huvud taget svårt att reda ut om han själv tror på berättelserna som han lägger ner så mycket energi på eller om han försöker driva med alltihop. Gå in på hans hemsida www.thebricktestament.com och försök lista ut svaret själv.

Ny musik

Joel Lax: "Run home" (Kråkeberga records)

18-åriga debutartisten Joel Lax kommer från utkanten av Göteborg. Här levererar han fem snyggt producerade låtar i stil med Coldplay, fast mer gitarrbaserat. Det är melankoliskt men inte överdrivet sentimentalt. Plus till de starka sånginsatserna från honom själv och körsångarna. Hoppas att Joel Lax fortsätter utvecklas och jobbar lite extra på att texterna ska nå fram ännu mer. Lovande debut!

Keith & Kristyn Getty: "In Christ alone" (Gettymusic/David media) Keith Getty är en känd modern låtskrivare av psalmer och hymner. På nya skivan medverkar hans fru Kristyn på sång och det är första gången de gör en skiva tillsammans. Plattan är gedigen och har många snygga arrangemang med visst släktskap till filmmusik. Ödmjuk framtoning både musikaliskt och textmässigt.

Derek Webb: "The Ringing Bell" (INO Records/David media) Efter den akustiska skivan är han nu tillbaka med ett album med full instrumentering. Derek Webb fortsätter att göra mjuka poplåtar med skarpa texter. Han håller fortfarande fast vid att den kristna tron måste få konsekvenser, politiska som sociala. En tydlig röst som får en allt bredare publik.

Cd-recension

Remission

"Let the Curtain Rise" (Feedback Records)

Var finns originaliteten?

"Ömsom gladpop, ömsom Toto" skrev en Dagen-skribent för några år sedan då Remission från Karlskoga skulle släppa sin debutplåt. Inför uppföljaren har man tuffat till sig litet men landar ändå någonstans i gränslandet mellan schlager och 80-talsrock. Det tycks vara samma gamla melodi och musikaliskt saknar "Let the Curtain Rise" både sväng och häng och funkade inte alls för mig. Det är inte helt genomruttet men känns otroligt gammalt.

Att rockiga "Nailed" påminner otäckt mycket om en viss Patrik Isaksson-plåga vittnar således snarare om brist på originalitet än om låtstöld.

Frågan är om ridån går upp eller ned för Remission.

ANDERS STRÖM

